

Til § 244. Jeg har ikke nogen selvstændig Mening om, hvorvidt der er Trang til Skærpelse af Straffen efter § 244, særlig naar det drejer sig om Vold paa sagesløs Person. Kriminalstatistikken udsondrer ikke Vold mod sagesløs Person fra anden Vold. Ifølge Statistikken for hele Landet var det aarlige Gennemsnit af *Domfældelser* efter Strfl. 1866 §§ 200—202, nærmest svarende til Strfl. 1930 § 244 indbefattet Vold mod sagesløs Person i aarligt Gennemsnit 1921—25: 74, i Aarene 1926—32: 80. Oplysninger for Tiden efter 1. Januar 1933, da den nye Straffelov traadte i Kraft, foreligger ikke. Derimod haves for *Københavns* Vedkommende Oplysninger ogsaa efter 1. Januar 1933 om Antallet af de i København *formodede eller begaaede*, altsaa normalt anmeldte (ikke *paadømte*) Legemsangreb. Disse Tal omfatter imidlertid ogsaa Legemsbeskadigelser strafbare efter §§ 243—246. Tallene var i aarligt Gennemsnit for 1928—32: 261, i 1933—1937: 268. Tallene var for de enkelte Aar: 1933—249, 1934—288, 1935—239, 1936—276, 1937—289. Langt de fleste Sager vedr. § 244 afgøres sikkert ved Bødevedtagelse.

Jeg tillægger ikke *Straffens Størrelse* ved disse Forbrydelser nogen særlig stor Betydning. De fleste af disse Forbrydelser begaas af ophidsede eller berusede Personer, der ikke ænser de retslige Følger af deres Gerning, og for den almindelige Indstilling til disse Forbrydelser tror jeg heller ikke, at Straffens *Strengthed* har nogen særlig stor Betydning. Imidlertid betvivler jeg ikke, at Domstolene i adskillige Tilfælde anvender Bødestraf, hvor den almindelige Retsfølelse vilde finde Frihedsstraf fortjent, og jeg kan derfor godt tiltræde en Ændring, der gaar ud paa at fastsætte Frihedsstraf som Minimumsstraf i de kvalificerede Tilfælde.

Men jeg mener, at en Ændring i § 244 langt snarere bør tilstræbe en *Forenkling* af Paragraffen end Indførelse af nye Straffesatser og nye i Praksis vanskeligt haandterlige Sondringer. Allerede nu har Paragraffen ikke mindre end 6 forskellige Strafferammer. Dette Antal forøges efter Lovforslaget til 10, og der indføres nye Sondringer, hvis flydende Karakter svækker deres Betydning: „mindre grov“, „ringe Betydning“, „særlig formildende Omstændigheder“ og *ikke mindst* den nye Gruppe: „Forhold af *undskyldende* Karakter“, hvilket skulde synes at være udelukket, naar det drejer sig om Vold paa sagesløs Person, hvortil kræves, at Gerningsmanden har været *klar over*, at den overfaldne var sagesløs.

Den norske Straffelov, den tyske Straffelov og den nye schweiziske Straffelov (saa vidt jeg erindrer — jeg har den ikke ved Haanden) kender ikke disse mange Distinktioner, ja, end ikke vort Begreb: Vold mod sagesløs Person (som jeg dog ikke mener bør opgives), men overlader dette til Udmaalingen inden for Strafferammen. Den *norske* Straffelov har i § 228, svarende til vor § 244, 1) en alm. Strafferamme paa Bøder eller Fængsel (indbefattet vort Hæfte) indtil 6 Maaneder, 2) en strengere Strafferamme, hvorefter Straffen *kan* stige til henholdsvis 3 og 5 Aar, hvis Gerningen har medført Legemsskade, henholdsvis Døden eller betydelig Skade. Ved Siden heraf foreskriver § 232 forhøjet Straf (mindst Fængsel), naar Gerningen er udført paa særlig smerteforvoldende Maade, ved Hjælp af Gift eller desl. Den *tyske* Straffelov har ved Siden af en alm. Strafferamme i § 223: Bøde eller Fængsel indtil 3 Aar, kun forhøjet Straf i Tilfælde af, at Vold er udøvet mod Slægtninge i opstigende Linje, og i Tilfælde af, at Volden har haft Legemsbeskadigelse eller Død til Følge.

Efter min Mening bør en Ændring af § 244 gaa i Retning af, at Bødestraf *helt udelukkes* i de særlig fremhævede kvalificerede Tilfælde, saaledes at Frihedsstraf (Hæfte eller eventuelt Fængsel) bliver *Minimum*, naar den overfaldne er sagesløs eller en frugt-sommelig Kvinde, naar Volden har haft en særlig farlig, særlig raa eller brutal Karakter, samt naar Mishandling har fundet Sted. Under formildende Omstændigheder kan Dommen jo gøres betinget. Til Støtte for helt at udelukke Bødestraf kan ogsaa anføres, at de Personer, der begaar de heromhandlede Forbrydelser, næsten altid vil være ubemidlede, og at en eventuel Indførelse af Dagsbodssystemet derfor vil føre til en meget lav Ansættelse af den enkelte Dagsbod. — Som Maksimum kunde passende sættes Fængsel i 2 Aar. — Som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget er Maksimumssatserne — navnlig 6 Aars Satsen —, hvis Gerningen har haft Skade eller Død til Følge, urimeligt høje, naar det tages i Betragtning, at Følgens Indtræden ikke skal være forsætlig forvoldt. Domstolene vil sikkert *aldrig* gaa tilnærmelsesvis saa højt op, men reel Betydning har det sikkert ikke, om den høje Sats bliver staaende eller ændret, idet Maksimalsatsen ikke vil influere paa den konkrete Strafudmaaling, jfr. mine almindelige Bemærkninger om Udmaalingen. Jeg mener, ligesom Lovforslaget, at Adgangen til at anvende Bødestraf i disse Tilfælde bør bevares.